

מ"ת 23243/06/23 - מדינת ישראל נגד דניאל בר אל

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 23243-06-23 מדינת ישראל נ' בר אל (עציר)
תיק חיצוני: 198233/2023

בפני	כבוד השופט אבי וסטרמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	דניאל בר אל (עציר)

ב"כ המבקשת, עו"ד דניאל דהן סבג

ב"כ המשיב, עו"ד טל גלאון

החלטה כתב האישום

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו, במסגרת 15 אישומים, עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים, תקיפה סתם, חבלה במזיד ברכב, הטרדה באמצעות מתקן בזק, הפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם והפרת הוראה חוקית.

בין המשיב לבין המתלוננת היכרות מוקדמת בת 5 שנים, במסגרתה היו השניים מיוודדים והמשיב בין היתר סייע לה כלכלית.

לפי אישום 1, בתאריך 13.2.23, גרם המשיב לתקרים בשניים מצמיגי רכבה של המתלוננת. בהמשך, עובר ליום 11.4.23, גרם המשיב לתקרים בכל ארבעת הצמיגים ברכבה של המתלוננת, שרט את דלת הנהג, הוציא את מראות הרכב ממקומן, שבר פנסים ברכב וכן גרם לנזק לטמבון הרכב. בסמוך לכך, שוחחה המתלוננת עם המשיב ובמהלך שיחתם אמר לה המשיב כי ימשיך לגרום נזק לרכבה אם לא תדבר איתו או תחסום אותו.

לפי אישום 2, כשבועיים עובר ליום 8.5.23, התגלע בין המשיב למתלוננת ויכוח ברכבו של המשיב על רקע רצונה של המתלוננת ללכת. אז, הכה המשיב את המתלוננת בסטירה לפניה ופגע בשפתיה. כתוצאה מכך נגרמה לה חבלה מדממת בשפה העליונה.

לפי אישום 3, בתאריך 7.5.23, שהתה המתלוננת ביחד עם המשיב ברכבו. אז, קיבלה המתלוננת שיחה במכשירה הנייד והמשיב דרש ממנה להראות לו מי התקשר אליה. באותן הנסיבות, תפס המשיב את שיערה בידו ומשך בו בחוזקה, הצמיד את ראשה למוט ההילוכים ברכבו ואמר לה "עכשיו אני הורג אותך מכות אם את לא מראה לי מי התקשר". המתלוננת ניסתה להרגיעו אך המשיב הוסיף ומשך בשיערה עד שלבסוף הצליחה לברוח.

לפי אישום 4, בתאריך 10.5.23, הגיע המשיב אל כתובת מגוריה של המתלוננת וגרם לתקר בשני צמיגי רכבה של שכנתה של המתלוננת, אורית, באמצעות חפץ חד, וכן שרט את הדלת הקדמית והאחורית של רכבה.

לפי אישום 5, עובר ליום 10.5.23, הגיע המשיב אל כתובת מגוריה של המתלוננת וגרם לתקר בשני צמיגי רכבה של אמה.

לפי אישום 6, בתאריך 10.5.23 הגיע המשיב אל כתובת מגוריה של המתלוננת וגרם לתקר בצמיגי רכבה של שכנתה אורית וזאת תוך שהוא מפר החלטת קצין משטרה מאותו יום, האוסרת עליו, בין היתר, ליצור קשר בכל דרך שהיא עם המתלוננת וכן מורה לו להימצא במעצר בית בעיר תל אביב עד ליום 15.5.23.

לפי אישום 7, בין התאריכים 10.5.23-14.5.23 התקשר המשיב ממכשירו הנייד אל מכשירה הנייד של המתלוננת פעמים רבות וכן שלח מסרונים רבים אל המתלוננת באמצעות אפליקציית "whatsapp". במעשיו אלו הטריד המשיב את המתלוננת וכן הפר את החלטת קצין המשטרה מיום 10.5.23.

לפי אישום 8, בתאריך 17.5.23, הגיע המשיב לכתובת מגוריה של המתלוננת וגרם לתקר בשלושה מצמיגי רכבה, פירק את מראות הרכב ושרט את דלתותיו.

המשיב ביצע את מעשיו תוך שהוא מפר צו שהוצא נגדו ביום 11.5.23, במסגרת ה"ט 29975-05-23, במעמד צד אחד והוארך ביום 16.5.23 במעמד שני הצדדים עד ליום 11.11.23 (להלן: "**צו בית המשפט**"). צו זה אוסר על המשיב, בין היתר, להטריד את המתלוננת, ליצור קשר עמה וכן להימצא במרחק הקטן מ-500 מטרים מדירת מגוריה. כמו כן, במעשיו אלו הפר המשיב החלטת קצין משטרה אשר ניתנה ביום 15.5.23, המורה בין היתר על איסור כניסתו של המשיב לבית המתלוננת עד ליום 30.5.23 וכן אוסרת על המשיב ליצור קשר עמה עד ליום 14.6.23.

לפי אישום 9, עובר ליום 20.5.23 הגיע המשיב לכתובת מגוריה של המתלוננת וגרם לתקר בצמיגי. בנוסף, בין הימים 19.5.23-20.5.23, בכ-9 הזדמנויות שונות התקשר המשיב ממכשירו הנייד למכשירה הנייד של המתלוננת ללא מענה מצדה וכן שלח לה מסרונים ומסרונים קוליים ללא מענה.

לפי אישומים 10-12, הפר המשיב את צו בית המשפט במספר הזדמנויות. בתאריך 21.5.23 הגיע המשיב מחוץ

לביתה של המתלוננת; בתאריכים 28.5.23 ו-30.5.23, לאורך שעות היום, התקשר המשיב ממכשירו הנייד וכן שלח מסרונים ומסרונים קוליים אל נייד המתלוננת; בתאריך 30.5.23 הגיע המשיב באמצעות רכבו אל חניית הבניין בו מתגוררת המתלוננת כשהוא אוחז בידו חפץ.

לפי אישום 13, בתאריך 30.5.23 הגיע המשיב אל כתובת מגוריה של המתלוננת עם אדם אחר, ירד המשיב מן הרכב וגרם לתקרים בשני צמיגי רכבה הימניים של שכנתה של המתלוננת, נטע. בכך גם הפר את צו בית המשפט.

לפי אישום 14, בתאריך 1.6.23 הגיע המשיב ברכבו אל כתובת מגוריה של המתלוננת ופגע באמצעות רכבו ברכב מסוג קיה שחנה במקום ונסע. בסמוך לכך, שב המשיב רגלית אל החניה בכתובת מגוריה של המתלוננת וגרם לתקרים בשני צמיגי רכבה של אם המתלוננת ועזב את המקום. בכך גם הפר את צו בית המשפט.

לפי אישום 15, עובר לתאריך 1.6.23 הגיע המשיב אל רחוב טביב, בו חנתה המתלוננת על מנת שהמשיב לא ימצא את רכבה; המשיב הבחין ברכבה של המתלוננת וגרם לתקר בצמיג רכבה. בכך גם הפר את צו בית המשפט.

טענות הצדדים

2. ב"כ המבקשת טוענת כי בידיה ראיות להוכחת אשמתו של המשיב, בהן הודעת המתלוננת, הודעת אימה של המתלוננת, הודעות שכנים אשר רכביהם ניזוקו, הוראות חוקיות שהושתו על המשיב, צו ההגנה שהוצא נגד המשיב על ידי בית המשפט, סרטוני מצלמות אבטחה בבניין בו מתגוררת המתלוננת, פלטי מחת"ק, ועוד.

לעניין עילת המעצר, טוענת המבקשת כי המעשים מלמדים על מסוכנות ואובססיות של המשיב כלפי המתלוננת, וכן על חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט. המבקשת הפנתה לעברו הפלילי של המשיב, ומאסר מותנה אשר תלוי ועומד נגדו. אשר על כן, עותרת המבקשת למעצרו עד תום ההליכים.

3. ב"כ המשיב טוען כי המבקשת לא הניחה תשתית ראיתית לכאורית להוכחת אשמתו של המשיב וכי המשיב מכחיש את המיוחס לו בכלל האישומים, למעט באישום 14 בו הודה המשיב בחקירתו במשטרה. באופן כללי טוען המשיב כי המתלוננת ניצלה אותו והוציאה ממנו כספים רבים; עוד נטען כי אימה באזני השוטרים כי תרצח את המשיב, ואימה על קצינת משטרה לנוכח אי שביעות רצונה מטיפול המשטרה בתלונותיה, אולם כלל לא נחקרה בנושא. כן העלה טענות פרטניות לגבי האישומים עצמם.

במסגרת הדיון, הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה "לחלק נכבד מהאישומים", אולם טען כי לאור גילו המתקדם של המשיב ומצבו הרפואי, יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר, אף בלא צורך בתסקיר.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

4. כידוע, בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם. לשם כך נדרש בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הקיים מצביע על סיכוי סביר להרשעת הנאשם, בהנחה שהראיות יעברו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי (בש"פ 2281/20 **אבו עאבד נ' מדינת ישראל** (8.4.20)). במסגרת זו אין מקום להידרש לטענות הנוגעות למהימנות העדויות או למשקלן, אשר מקומן להתברר בפני המותב שדן בהליך העיקרי (בש"פ 916/17 **רבי נ' מדינת ישראל** (15.2.18)).

5. להלן אסקור את התשתית הראייתית העומדת בבסיס מרבית האישומים, וזאת על רקע טענות הצדדים.

אישום מס' 1

6. עניינו של אישום זה הנזק שגרם המשיב לרכבה של המתלוננת לפי הטענה בימים 13.2.23 ו- 11.4.23, ואיומים שהשמיע כלפיה. המתלוננת מסרה בהודעתה מיום 8.5.23 כי המשיב גרם את הנזק המתואר לרכבה. לדבריה, לאחר האירוע השני, בו נוקבו ארבעת הצמיגים, מראות הרכב הוצאו ממקומן ונשברו פנסי הרכב, התקשרה למשיב, והוא אמר שביצע את המעשה מאחר והמתלוננת חסמה אותו בטלפון והוא יתקן את זה; ואכן המשיב תיקן את הגלגלים ואת אחד הפנסים והחזיר את זכויות המראות. כמו כן, איים המשיב על המתלוננת כי ימשיך לגרום נזק לרכב אם לא תדבר איתו או תחסום אותו. המתלוננת מסרה תמונות של הנזקים שנגרמו לרכבה.

7. המשיב בחקירתו מיום 10.5.23, לאחר שהוצגו לו תמונות הרכב, טען "זה לא אני, אני רק הוצאתי לה את 2 המראות" (שורה 66). בהמשך טען "זה לא אני מה שכן אני הוצאתי לה את 2 המראות כי זה נקנה בכספי ואז החזרתי לה את זה ביד" (שורה 68). באשר ליתר הנזקים ולטענת המתלוננת כי המשיב התקשר אליה ואיים שהוא ימשיך לגרום לה לנזק ברכב אם היא לא תדבר איתו או תחסום אותו, המשיב הכחיש.

8. התשתית הראייתית באישום זה נסמכת על גרסת המתלוננת, אשר מסרה כי המשיב הודה בפניה בגרימת הנזק לרכבה ביום 11.4.23, וכן איים עליה כמפורט באישום. המשיב אף קשר עצמו למעשי גרימת הנזק, כאשר הודה כי הוציא את מראות רכבה ממקומן.

9. כאמור לעיל, המשיב קושר עצמו למעשים. יצוין כי אף אם היה מדובר ב"גרסה מול גרסה" בלא ראיות מחזקות, הרי שלא היה בכך זה כדי להביא לקביעה בדבר חולשה ראייתית (בש"פ 3987/13 **מדינת ישראל נ' צבאג** (6.6.13), פסקה 5).

10. אשר על כן, **אני קובע קיומן של ראיות לכאורה למעשי הנזק והאיום הנטענים מיום 11.4.23.**

אישומים מס' 2 ו-3

11. גם אישומים אלה, שעניינם תקיפתה לכאורה של המתלוננת בידי המשיב בשתי הזדמנויות שונות בימים 7.5.23 ו-8.5.23, תוך שבאחד המקרים הוא גורם לה חבלה בשפתה ובאירוע השני גם מאיים עליה, נסמכים על גרסת המתלוננת בהודעתה מיום 8.5.23. בהודעתה מיום 4.6.23, לאחר שנשאלה שוב לגבי האירוע נשוא האישום השלישי, עמדה המתלוננת על גרסתה.

בחומר החקירה תמונה אשר מסרה המתלוננת, בה מתועדת החבלה שנגרמה לה לטענתה באירוע נשוא האישום השני.

לגרסת המתלוננת, לאחר האירוע נשוא האישום השני בו גרם לה המשיב דימום משפתה, ביקש ממנה סליחה. גרסתה נתמכת בתכתובת וואטסאפ, בה כתבה למשיב "הורדת לי דם מהפה" והוא בתגובה השיב "מתי ניפגש" "קחה גודלים". בהמשך השיבה המתלוננת "מה ככה לא אוהבים הכאבת לי וירד לי דם מהפה בגלל המכה שנתת לי" והוא בתגובה השיב "סליחה".

המשיב, אשר הכחיש בחקירתו מיום 10.5.23 את ביצוע המעשים, טען כי התנצלותו האמורה התייחסה ל"כל מיני דברים אחרים", אולם טענה זו אינה מתיישבת עם רצף ההתכתבות הנ"ל.

גם בעניין זה די בגרסת המתלוננת, הנתמכת בנוגע לאישום השני בתמונות החבלה שנגרסה לה וכן בהתכתבות עם המשיב בה התנצל בפניה, כדי לבסס תשתית ראייתית לכאורית לנטען באישומים אלה. על רקע זה, הטענה לפיה לא הוגשה תלונה מיידית בגין אירוע זה אלא רק לאחר כשבועיים, או כי אין תיעוד רפואי לחבלה, מקומן להתברר במסגרת התיק העיקרי.

אישום 6

12. אישום זה עניינו נזק שגרם המשיב, לפי הטענה, לצמיגי הרכב השייך לשכנתה של המתלוננת ביום 10.5.23. השכנה, אורית, מסרה בהודעתה השנייה מיום 10.5.23 כי צמיגי רכבה נוקבו באותו בוקר ולאחר שתיקנה אותן, ישבה במרפסת ביתה, שמעה רעש של אויר יוצא, וראתה אדם מתכופף לעבר רכבה החונה בחניה. האדם נכנס לרכב פולקסוואגן שחור. מצלמת הרכב של שכנתה, רינה, צילמה את הרכב ותייעדה את מספר לוחית הזיהוי; רינה העבירה את התמונות לאורית (במזכר מיום 21.5.23 שוחח חוקר עם רינה, אשר אישרה כי העבירה את התמונות לאורית).

13. צפיתי בשני הסרטונים שבחומר החקירה, אשר צולמו על ידי מצלמת רכבה של השכנה. גרימת הנזק לא מתועדת בהם, אולם נצפה אדם בחניית הבית, בעל מבנה גוף דומה לזה של המשיב, כשהוא יוצא ממושב הנהג ברכב שמספר לוחית הזיהוי שלו 32-550-64, ושב אליה. ברכב יושב אדם נוסף.

14. הגם שב"כ המשיב טוען כי המשיב לא עשה שימוש ברכב אלא אדם אחר, הרי שהמשיב עצמו אישר זאת בחקירתו. משהוצגו למשיב הסרטונים האמורים בחקירתו מיום 15.5.23, אישר כי הוא זה שמתועד בהם, והרכב האמור הוא רכבו. עם זאת, הכחיש כי הוא זה שגרם נזק לרכב שכנתה של המתלוננת הגם שהודה כי "התכופף שמה".

15. במה שנוגע להפרת תנאי השחרור, אין חולק על קביעת התנאים ביום 10.5.23, בהם מעצר בית עד ליום 15.5.23. העובדה כי נמצאו ראיות לכאורה לעבירה של חבלה במזיד ברכב, גוררת עמה מסקנה דומה בהתייחס לעבירה של הפרת הוראה חוקית.

16. מכלול הראיות המתואר לעיל **מבסס קיומה של תשתית ראייתית לכאורית, כנדרש, למיוחס באישום זה.**

אישום 7

17. בהתייחס לאישום זה, שעניינו הטרדת המתלוננת על ידי המשיב תוך הפרת הוראה חוקית, וזאת באמצעות התקשרויות טלפוניות ומשלוח הודעות רבות בימים 14.5.23-10.5.23, אין חולק על קיומן של ראיות למעשים. עם זאת, טוען ב"כ המשיב כי המתלוננת יזמה את הקשר, והכל נעשה לבקשתה.

18. אכן, המשיב העלה טענה זו בחקירתו מיום 15.5.23. עם זאת, המשיב לא ידע להצביע על הודעות ששלחה אליו המתלוננת או שיחות שיזמה אשר הביאו אותו לפנות אליה כאמור, ואף בא כחו לא הפנה לראיות המצויות בחומר החקירה אשר תומכות בגרסה זו, כך שמדובר בטענות בעלמא.

19. אשר על כן, גם בהתייחס לאישום זה **נמצאו בחומר החקירה ראיות לכאורה כנדרש.**

אישום 9

20. אישום זה עניינו תקר אשר גרם המשיב, לפי הטענה, לצמיג ברכבה של אמה של המתלוננת, וכן בהתקשרויות רבות של המשיב למתלוננת ושליחת מסרים ומסרונים קוליים אליה, תוך הפרת הוראה חוקית. הכל, בימים 19.5.23 ו- 20.5.23.

21. המשיב מאשר כי יצר עם המתלוננת קשר (הודעתו מיום 2.6.23, שורות 146-151), אולם טוען כי עשה זאת לאחר שהיא יצרה עמו קשר קודם ולבקשתה. גם בנוגע לאישום זה, מדובר בטענות בעלמא, שאין עולות בקנה אחד עם צילום ההודעות שבתיק, ואין נתמכות בראיה כלשהי.

22. אשר על כן, בקשר לאישום זה אני **קובע קיומן של ראיות לכאורה במה שנוגע לעבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם.**

אישום 10

23. הבסיס הראייתי לנטען באישום זה - הגעת המשיב מחוץ לביתה של המתלוננת תוך הפרת צו שיפוטי ביום 21.5.23 - הוא תלונה מקוונת שהגישה המתלוננת ביום 22.5.23, בה טענה כי יום לפני כן היה המשיב מתחת לביתה.

24. לא ברור על מה נסמכת טענת ב"כ המשיב לפיה לא נאסר על המשיב, במסגרת ההוראה החוקית, להתקרב לאיזור מגורי המתלוננת; אלא רק להתרחק ממנה. ההחלטות השיפוטיות מימים 11.5.23 ו- 16.5.23, הקובעות איסור להימצא במרחק הקטן מ- 500 מטרים מדירת מגוריה של המתלוננת, מדברות בעד עצמן; ההחלטה האחרונה ניתנה במעמד המשיב.

25. אשר על כן, **אני קובע קיומן של ראיות לכאורה למיוחס באישום זה.**

אישומים 11-12

26. אישומים אלה עניינם התקשרויות של המשיב למתלוננת, ושליחת מסרונים ומסרים קוליים לטלפון הנייד שלה, חרף קיומו של צו שיפוטי בימים 28.5.23 ו- 30.5.23. כמו כן, במסגרת אישום 12 נטען כי המשיב הגיע לביתה באמצעות רכבו ביום 30.5.23, כשהוא אוחז בידו חפץ כלשהו.

27. גם בהקשר זה, אין חולק על יצירת הקשר עם המתלוננת תוך הפרה של צו שיפוטי (ר' הודעתה של המתלוננת מיום 30.5.23 ופלטי התקשורת), אולם המשיב טוען גם בקשר לאישומים אלה כי עשה כן לאחר שהמתלוננת יצרה עמו קשר ולבקשתה - טענות אשר לא הובא להן כל ביסוס או תמיכה בחומר החקירה הרלוונטי, המלמד רק על הודעות שנשלחו מן המשיב למתלוננת.

28. במה שנוגע להגעת המשיב לביתה של המתלוננת ביום 30.5.23, מתבססת התשתית הראייתית על הודעת המתלוננת מיום 30.5.23, בה מסרה כי רכבו של המשיב, בעל לוחית זיהוי 32-550-64 הסתובב מתחת לביתה. הודעתה נתמכת בסרטוני מצלמת אבטחה. כאמור לעיל בנוגע לאישום 6, אישר המשיב כי מדובר ברכבו (הגם שבהודעות מאוחרות יותר טען כי גם אחרים נוהגים ברכב, אולם לא ידע לציין במי מדובר).

29. אשר על כן, **אני קובע קיומן של ראיות לכאורה למיוחס באישום זה.**

אישום 14

30. כאמור לעיל, **לא חולק המשיב על קיומן של ראיות לכאורה לאישום זה**, שעניינו גרימת תקרים לשני צמיגי רכבה של אם המתלוננת ביום 1.6.23, תוך הפרת צו שיפוטי אשר אסר עליו בין היתר להתקרב לביתה.

סיכום - ראיות לכאורה

31. כמפורט לעיל, קבעתי קיומן של ראיות לכאורה למיוחס ב- 10 מן האישומים; לא מצאתי להתייחס לאישומים הנוספים מאחר ומבחינת עילות המעצר ועוצמתו, די באמור לעיל; יובהר כי היעדר התייחסות לאישומים האחרים אין משמעותו קביעה בדבר חולשה ראייתית.

32. יוזכר כי אף ב"כ המשיב, במסגרת הדיון, הסכים לקיומן של ראיות "לחלק נכבד מהאישומים".

33. טענת ב"כ המשיב לפיה איימה המתלוננת בפני השוטרים לאור אי שביעות רצונה מטיפול המשטרה בתלונותיה, כפי שעולה ממזכר מיום 1.6.23, אין בה כדי להשליך על עניינו של המשיב. המבקשת ציינה בהקשר זה במסגרת עיקרי הטיעון כי נפתח תיק בעניינה של המתלוננת והוא יטופל בהליך רגיל.

עילת מעצר

34. כתב האישום מרובה האישומים שהוגש נגד המשיב מפרט מסכת ארוכה של עבירות אשר ביצע לכאורה כלפי המתלוננת, עמה היה בקשר. מדובר בעבירות אלימות תוך גרימת חבלה, איומים, וכן גרימת חבלה לרכבה של המתלוננת, לרכב של אמה ולרכב של שכנתה. בנוסף, הפר המשיב, פעמים רבות בתוך פרק זמן קצר יחסית, הוראות שניתנו על ידי בית המשפט והחלטות קצין משטרה.

35. התנהגותו של המשיב מלמדת על **מסוכנות בעוצמה ממשית בעיקר כלפי המתלוננת, אולם גם כלפי הסובבים אותה, לרבות משפחתה ושכניה.**

36. ייתכן כי בנסיבות אחרות היה מקום לבחון האם חרף המסוכנות הנלמדת מטיב המעשים המיוחסים, ניתן למצוא לה מענה בדרך של חלופת מעצר הולמת. אקדים ואומר, כי בעניין זה התשובה לכך, לטעמי, שלילית.

37. ראשית, מדובר **בצבר מעשים ועבירות חריגים בהיקפם**, בפרט לנוכח פרק הזמן הקצר יחסית בו בוצעו לכאורה. הדבר מעצים באופן ממשי את המסוכנות הנשקפת מן המשיב.

38. שנית ובהמשך לכך, **מדובר בהתנהלות המתאפיינת באובססיביות של ממש של המשיב כלפי המתלוננת.** לעניין זה אפנה למשל לאישום השלישי, במסגרתו נהג המשיב במתלוננת באלימות, לאחר שדרש ממנה לדעת מי התקשר אליה, ואיים כי יהרוג אותה אם לא תספר לו. מאפיין זה נלמד גם מן הפעמים הרבות מאד בהן ניסה ליצור עמה קשר (לשווא), בין בשיחות טלפון ובין בהודעות, וזאת חרף קיומן של הוראות חוקיות אשר היו אמורות למנוע ממנו לעשות כן. על חוסר התובנה שמגלה המשיב למתרחש והקושי שלו לבסס נפרדות מן המתלוננת, ניתן ללמוד בין היתר מהאמור בחקירתו מיום 4.6.23; בחקירה זו נשאל מדוע צילם סרטון בו אמר שהוא מחכה למתלוננת ושלה לה אותו, והשיב "ככה היא אוהבת, אומרת לי צלם לי שאני אדע שאתה פה"

(שורה 33).

הודעותיה של המתלוננת מלמדות על חשש עמוק מפני המשיב, ומצוקה של ממש אליה נקלעה בעקבות מעשיו.

39. שלישית, מתאפיינת התנהלותו של המשיב, כאמור, בהפרה סדרתית של הוראות חוקיות ושיפוטיות, לעיתים תוך ביצוע עבירות נוספות. המשיב לימד בהתנהגותו כי החלטות שיפוטיות אינן מעלות או מורידות דבר מבחינתו. גם העובדה כי במהלך התקופה בה ביצע לכאורה את העבירות נחקר שוב ושוב במשטרה, לא מנעה ממנו לחזור על מעשיו. כך, למשל, את האירוע נשוא האישום מס' 6 - חבלה ברכבה של השכנה תוך הפרת הוראה חוקית - ביצע לכאורה מספר שעות לאחר שנחקר במשטרה בגין אירועים המיוחסים לו באישומים קודמים. **בנסיבות אלה, לא ניתן לתת במשיב כל אמון שיקיים תנאים של חלופת מעצר.**

מאפיין בולט זה בהתנהלותו של המשיב אינו מאפשר גם בחינה של מעצר בפיקוח אלקטרוני, אשר כידוע אין ביכולתו למנוע הפרת תנאי שחרור. זאת, בפרט לנוכח העובדה כי חלק מן העבירות המיוחסות למשיב ניתן לבצע מתוך הבית.

40. רביעית, מדובר במשיב אשר לחובתו עבר פלילי מכביד. לחובת המשיב 18 הרשעות קודמות מן השנים 1983 - 2023, בעיקר בעבירות איומים, אלימות ורכוש. אכן, מרבית העבירות התיישנו, אולם לחובת המשיב הרשעה מחודש פברואר 2023, בעבירות של איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק, והחזקת סמים לצריכה עצמית. בגין הרשעה זו הוטל עליו מאסר מותנה בן שלושה חודשים, שהינו בר הפעלה בתיק זה, ואשר לא הרתיע את המשיב מלחזור לכאורה על מעשיו תוך זמן קצר לאחר הטלתו.

41. בנסיבות אלה, בהן לא נמצא כי "חלופת מעצר כלשהי עשויה, ברמה העקרונית, להפיג את המסוכנות המיוחסת לנאשם ולהפחית את החשש לשיבוש מהלכי משפט לרמה מתקבלת על הדעת" (בש"פ 8389/15 אבו כאטר נ' מדינת ישראל (27.12.15), פסקה 16 להחלטה), לא עמד המשיב בחלקו הראשון של המבחן הדו-שלבי לשקילת אפשרות השחרור לחלופת מעצר. בסוג מקרים זה, בהם לא יהיה בחלופת מעצר כדי לאיין את המסוכנות, אין טעם בהזמנת תסקיר של שירות המבחן (בש"פ 27/15 עלי יונס נ' מדינת ישראל (15.1.15)).

42. נתתי דעתי לגילו המתקדם של המשיב, יליד 1961, ולטענות בא כחו לגבי מצבו הבריאותי. עם זאת, בהינתן העובדה כי נסיבות אלה לא מנעו ממנו לבצע לכאורה את סדרת העבירות המיוחסות, תוך הפרה חוזרת ונשנית של צווים שיפוטיים והוראות קצין משטרה, ולא היה בהן כדי להפחית את המסוכנות הנשקפת ממנו, איני מוצא בהן עילה המצדיקה בחינת שחרורו לחלופת מעצר.

43. אשר על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

פרוטוקול זה ישמש צו מעצר.

ניתנה היום, ו' תמוז תשפ"ג, 25 יוני 2023, במעמד הצדדים.